

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.I.20.505/2014/6. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Sörös Gergely ügyvéd, illetőleg a Dr. Koczka Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Koczka Ákos György ügyvéd) által képviselt **felperes neve (címe)** szám alatti székhelyű felperesnek - a **(jogtanácsos neve)** jogtanácsos által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Kecskeméti Törvényszék 2012. május 13. napján kelt 10.a.P.20.264/2012/9. sorszámu ítélete ellen a felperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi a felperest, 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 1.000.000,- (Egymillió) Ft másodfokú eljárási költséget, és az államnak - külön felhívásra - 2.500.000,- (Kettőmillió-ötszázezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az állattartási mezőgazdasági tevékenységgel, többek között pulykák hizlalásával foglalkozó felperes 2006. február 6-tól 2006. december 31-ig terjedő határozott időre bérleti szerződést kötött a **(B)** Mezőgazdasági Szövetkezettel a **(település 1 neve)**-i **(X)/2** helyrajzi szám alatt lévő külterületi major ingatlan pulykatelepére, ahol két turnus előnevelt pulyka hizlalását tervezte. A teleptől kb. 50 méterre 2006. február 10-én egy H5N1 vírussal fertőzött elhullott bütykös hattyút találtak. A magas patogenitású madárinfluenza vírusfertőzés miatt uniós szinten és Magyarországon is állategészségügyi intézkedés sorozat indult. Az alperes állategészségügyi hatósági jogelőd intézménye, a ... Megyei Állategészségügyi és Élelmiszer-ellenőrző Állomás 2006. február 15. napján hozott 945-0/BACSK/2006. számú határozatával madárinfluenza gyanúja miatt **(település 2 neve)**-**(település 1 neve)** közigazgatási területére védőkörszetet rendelt el, és - többek között - megtiltotta baromfiak szállítását. A 2006. február 21. napján kelt 945-1/BACSK/2006. számú határozattal a védőkörszet határait fenntartva a védőkörszetre vonatkozó szabályokat módosította és - egyebek mellett - megtiltotta baromfiak körzeten való átszállítását. A védőkörszet feloldására 2006. április 21-én került sor.

Az alperesi jogelőd állategészségügyi hatósága 2006. február 23. napján kelt 1011-5/BACSK/2006. számú szakhatósági véleményében a **(település 1 neve)**-i pulykanevelő telepre előnevelt pulyka betelepítéséhez kért felperesi engedélyt megtagadta, hivatkozva az elrendelt védőkörszet szabályaira, továbbá arra a körülményre, hogy a felperes és partnerei tulajdonában több pulykatartó telep van, ahová - álláspontja szerint - a szabad kapacitás függvényében a pulykák betelepíthetők. A határozatnak nem minősülő szakhatósági véleménnyel szemben a felperest jogorvoslati jog nem

illette meg.

A felperes 2006. március 16. napján a védőkörzet elrendelése és a pulykák betelepítésére vonatkozó kérelmének elutasítása miatt kártalanítási igénnyel élt, melyet az alperesi jogelőd a 129-0/2006. kárt. hat. számú határozatával elutasított.

A másodfokú közigazgatási szerv 2326-3/BACSK/2006. számú határozatával a döntést helybenhagyta.

A közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálatára is sor került: a ... Megyei Bíróság 5.K.21.365/2006/4. számú ítéletével a jogerős közigazgatási határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és új eljárás lefolytatását rendelte el.

A jogerős ítélettel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljár Legfelsőbb Bíróság Kfv.III.37.101/2007/5. számú ítéletével a ... Megyei Bíróság ítéletét hatályában fenntartotta. Határozatának indokolásában rögzítette, hogy a közigazgatási eljárásban érdemben kell vizsgálni a szakhatósági véleményt is.

A megismételt közigazgatási eljárásban az alperesi jogelőd 12.1/29-12/2007. számú határozatával 1.197.000,-Ft kártalanítást ítelt meg a felperes javára, ezt meghaladóan a kérelmet elutasította. Indokolása szerint az állatjóléti támogatás címén igényelt kártalanítási követelés azért alaptalan, mert elmaradt haszon kártalanítási eljárásban nem igényelhető.

A másodfokú 12.1/3109-2/2007. számú közigazgatási határozat az elsőfokú döntést helybenhagyta.

A ... Megyei Bíróság 5.K.21.644/2007/17. számú ítéletével a jogerős közigazgatási határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és új eljárás lefolytatását rendelte el. Rámutatott, bevételkiesésből és állatjóléti támogatásból elmaradt haszonnak csak azt az összeget lehet tekinteni, ami egyéb járulékos nevelési költségek fedezetéül nem szolgál.

A megismételt közigazgatási eljárásban az alperesi jogelőd a 12.1/00277/0002/2009. számú határozatával a felperes kártalanítási kérelmének részben helyt adott, azt 3.509.879,-Ft összeg erejéig alaposnak találta, míg ezt meghaladóan elutasította.

A másodfokon eljár közigazgatási szerv az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata során a ... Megyei Bíróság 2.K.21.531/2009/9. számú ítéletével a keresetet elutasította. Indokolása szerint a közigazgatási határozatokban a felperesnek megítélt kártalanítási összegben az állatjóléti támogatás elmaradt haszonnak nem minősülő része szerepelt.

A Legfelsőbb Bíróság Kfv.III.37.540/2010/2. sorszámú végzésével a jogerős ítélettel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelmet elutasította.

A felperes módosított keresetében 182.394.645,-Ft és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest kártérítés címén. Álláspontja szerint az alperesi jogelőd 2006. február 23-i szakhatósági véleményét és az azt megelőző, madárinfluenzával kapcsolatos intézkedéseit jogellenesen hozta meg. Kifogásolta, hogy nem a Ket. 1. § (2) és (3) bekezdéseiben írt alapelvek figyelembevételével járt el és tényleges kockázatelemzés, helyszíni szemle nélkül hozott határozatot, továbbá szakhatósági véleményében megtagadta a baromfiállomány betelepítését, amelyet egyébként a vonatkozó Eu. határozat nem tiltott. Kiemelte, döntése során figyelmen kívül hagyta az állattartással kapcsolatos termelői érdeket, holott az az intézkedések hatékonyságát nem befolyásolta volna. Sérelmezte, hogy az alperesi jogelőd határozatában a 2006. január 1-jén hatályon kívül helyezett - még az állategészségügyről szóló 1995. évi XCI. törvény 45. § (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján hozott - 44/2002. (V. 17.) FVM rendeletre hivatkozott akkor, amikor már az állategészségügyről szóló 2005. évi CLXXVI. törvény volt hatályban. Hangsúlyozta, az alperesi jogelőd is megkapta körlevél formájában a 2006. február 15-i keltezésű, a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Állategészségügyi és Élelmiszer-ellenőrzési Főosztályától származó 52.316/3/2006. számú ügyiratot, amely rögzíti, hogy a korábbi 92/40/EK irányelv alapján készült tagállami rendeletek, így a hazai FVM rendelet sem alkalmazható a vadon élő madarakban

előforduló madárinfluenza gyanúja, illetve annak megállapítása esetén. Az Európai Unió bizottsági határozatot adott ki 2006. február 15. napján, amely egyedi elbírálási lehetőséget biztosított Magyarország részére a vadmadarokról a háziállatokra áttérjedő H5N1 típusú madárinfluenzával kapcsolatos járványügyi kényszerintézkedések alkalmazásával kapcsolatosan. Az alperes eljárása mindezek miatt nem volt jogszabályszerű, jogsértő eljárásával kárt okozott, a hízó pulykaállomány betelepítésére irányuló kérelem elutasításával ellehetetlenítette a felperes szerződéses kötelezettségének teljesítését.

Az alperes elsődlegesen pergátló kifogással élt és ítélt dologra hivatkozással kérte a per megszüntetését, míg másodlagos ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Előadta, a 945-0/BACSK/2006. számú határozatot az állategészségügyről szóló 2005. évi CLXXVI. törvény 7. § (4) bekezdésének f) pontja alapján hozta meg, és rendelkezett a védőkörzet területére a szállítási tilalomról, míg a baromfiszállítás megtiltásáról a 44/2002. (V. 17.) FVM rendelet 14. § (2) bekezdés e) pontja alapján döntött. Kiemelte, a védőkörzet kialakítását elrendelő határozatból a felperes is kapott, azonban ellene fellebbezéssel nem élt. Kifejtette, az alperesi jogelőd a kockázatértékelést elvégezte, megállapította, mivel a betelepítéssel érintett állattartó telep közvetlenül azon halastavak mellett van, ahol a fertőzött madarat találták, nem engedélyezhető a pulykák betelepítése. A döntést az állomás mérlegelési jogkörében, az összes körülmény így - egyebek mellett - annak figyelembe vételével hozta meg, hogy a kimutatott madárinfluenza vírus nagy patogenitású. Véleménye szerint a döntés nem jogszabálysértő. Elismerte ugyanakkor, hogy a felperest a védőkörzet kialakítását elrendelő intézkedés kapcsán kár érte, melynek megtérítésére a felperesnek jogszabályi lehetősége volt, és a bíróságok által is felülbírált közigazgatási határozatok szerint jogosnak ítélt kártalanítást a részére megfizették. A kártalanítási perben elbírálásra került valamennyi, így az állatvédelmi szabályok betartása érdekében felmerült többletköltség is, amely a telep megfelelő kialakításával kapcsolatban állt.

A ... Megyei Bíróság a keresetet a P.20.281/2011/12. sorszámú ítéletével elutasította.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Szegedi Ítéltábla a Pf.III.20.534/2011/4. számú végzésével az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és ugyanezt a bíróságot újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasította. A megismételt eljárásra iránymutatásként előírta a közigazgatási eljárások teljes iratanyagának beszerzését, s az ott fellelhető szakértői vélemények áttekintését, mivel csak ezek függvényében lehet dönteniről, hogy az állatjóléti támogatás címén érvényesített követelésből mekkora rész tekinthető a korábbi eljárással már jogerősen elbíráltnak. E követelésrész vonatkozásában a per megszüntetésének van helye.

A megismételt eljárásban hozott ítéletével az elsőfokú bíróság a keresetet ismételten elutasította. A res indicata vizsgálata körében megállapította, a felperes a kártalanítási eljárásban érvényesített igényével tényleges kárának megtérítését kérte, a felsorolt egyes tételek között a jelen perben érvényesített elmaradt haszon nem szerepelt. A kár mértékének vizsgálatát azonban mellőzte, mivel már a közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítésének jogalapját sem találta megállapíthatónak. E körben rögzítette, hogy a teleptől mintegy 50 méterre fekvő tórendszerben találták meg a fertőzött hattyút 2006. február 10. napján. Az Európai Unió Bizottsága 2006. február 15. napján hozta meg 2006/105/EK határozatát, amely 2006. február 16. napján lépett hatályba. A határozat 3. cikke a védőkörzeti intézkedésekkel kapcsolatos, 4. cikke pedig a megfigyelési körzeti intézkedésekre vonatkozó előírásokat tartalmazza. E határozatot a 2006. február 17-i 2006/115/EK határozat helyezte hatályon kívül február 18. napjától. Hangsúlyozta, a közigazgatási jogkörben okozott kárért való felelősséget csak kirívóan jogszerűtlen mérlegelés, illetőleg súlyos jogszabálysértés alapozza meg. Az alperesi jogelőd intézkedései viszont megfeleltek a vonatkozó jogszabályi előírásoknak,

azok keretében tette vizsgálat tárgyává az előnevelt pulykaállomány betelepítésének kérdését és döntött úgy, hogy az adott helyzetben a gócponthoz rendkívül közeli távolság miatt a felperes kérelme nem támogatható. Megállapította, az alperesi jogelőd jogsértést nem követett el, amikor a február 15-én meghozott határozatában a zárlat elrendeléséről nem a 2006/105/EK határozatra hivatkozott, mivel az ugyanezen a napon kelt, de csak a következő napon, február 16-án lépett hatályba. Ugyanakkor február 21-én az alperesi jogelőd módosította határozatát, melyben a helyes, érvényben lévő, újabb bizottsági határozatot jelölte meg hivatkozási alapként. Kiemelte, az EU gyors, egymásutáni intézkedései is mutatják a kialakult helyzet rendkívüliségét. A felperes felvetése kapcsán megjegyezte, nem ad alapot a közigazgatási jogkörben okozott kártérítésre az sem, ha - adott esetben - egy másik szakhatóság ugyanazt a helyzetet másképp értékeli, mint tette a ... Megyei Szakhatóság a felperes **(település 3 neve)**-i keltetőjével kapcsolatban, ahol 24 órán belül kiadásra került a szállítási engedély. Lényegesnek tartotta a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Állategészségügyi és Élelmiszer-ellenőrzési Főosztályának 2006. február 15. napján kelt, alpereshez címzett levelét, amely egyértelműen rögzíti a védő- és megfigyelési körzetek elrendelésére vonatkozó utasítást. Az intézkedések szükségképpen az állatok kiszállítására vonatkozó korlátozásokat eredményeztek, a határozatok lényege az állatok bármilyen mozgásának, ki-, be- és átszállításának a tilalma volt. Összefoglalva megállapította, az EK Bizottsági határozatok alapján az alperesi jogelőd köteles volt az óvintézkedések meghozatalára, nem róható a terhére, hogy az EK határozatban előírt és kockázatértékelési szempontokat tartalmazó rendelet ez időszakban Magyarországon nem volt hatályban.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amely elsődlegesen annak megváltoztatására és az alperes kereset szerinti marasztalására, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányult. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem tulajdonított kellő jelentőséget annak, hogy a közigazgatási eljárásban beszerzett szakvélemények milyen kérdések megválaszolására készültek. Olyan szakvélemény, amely az elmaradt haszon meghatározására irányult volna, nem készült, ezért az elsőfokú bíróságnak a megalapozott döntéshez szakértőt kellett volna kirendelnie. E körben hivatkozott az elsőfokú ítélet 7. oldalának 2. bekezdésére, amely a felperesével egyező álláspontot tartalmaz. Továbbra is fenntartotta, hogy a perbeli esetben az alperes a jogszabályok által biztosított korlátozó eszközök közül a szükségeset meghaladó, és - egyébként tévesen hivatkozott - jogszabállyal ellentétes intézkedéseket alkalmazott. Hangsúlyozta, az elsőfokú ítélettel szemben a 2006/105/EK határozat 2006. február 15. napján lépett hatályba. Utalt arra, az alperesi jogelőd kötelezettsége lett volna, hogy a felperesi telepen helyszíni szemlét tartson, kockázatértékelést végezzen, figyelembe vegye a felperes szerződéseit, azok gazdasági hatásait és ezekre alapozva hozzon döntést. Kiemelte, az alperesi jogelőd ténylegesen nem létező betegséggel kapcsolatos korlátozó intézkedéseket hozott. Hivatkozott arra is, hogy az FVM levele csupán a védőkörzetből történő kiszállítást tiltja, ezért az alperesi jogelőd a beszállítást sem a körlevél, sem a 2006/105/EK határozat figyelembevételével nem tilthatta volna meg.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult annak helyes indokai alapján. Álláspontja az volt, az alperesi jogelőd hatósági intézkedései megfeleltek a vonatkozó jogszabályi előírásoknak.

A Szegedi Ítéltábla a Pf.III.20.379/2012/7/I. sorszámú végzésével - a másodfokú eljárás felfüggesztése mellett - előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezett.

Az Európai Unió Bírósága - 2014. május 22. napján kelt - C-56/13. számú ítélete értelmében a 2006. február 15-i 2006/105/EK, valamint a 2006. február 17-i 2006/115/EK bizottsági határozatot úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétesek egyrészt az olyan nemzeti intézkedések, mint a

2006. február 15-i és 21-i, kifogásolt közigazgatási aktusok, amelyek **(település 2 neve)** és **(település 1 neve)** közigazgatási területére védőkörzetet rendeltek el, és megtiltották a baromfiaknak az e körzeten való átszállítását, másrészt az olyan szakhatósági vélemény, mint a 2006. február 23-i, amely az alapügy felpereséhez hasonló vállalkozással szemben megtagadta a pulykák **(település 1 neve)**-i pulykanevelő telepre történő betelepítésére vonatkozó engedély megadását. A fenti két EK határozatot úgy kell értelmezni, hogy azok nem tartalmazznak olyan rendelkezéseket és nem hivatkoznak olyan rendelkezésekre, amelyek az e határozatokban előírt intézkedések által okozott károk megtérítésére irányuló rendszer létrehozását célozzák, ebből adódóan nem állapítanak meg a tagállamokat terhelő kártalanítási kötelezettséget. Rámutatott, nem tartozik a hatáskörébe a nemzeti szabályozás jogszerűségének a hatékony jogorvoslathoz és a tulajdonhoz való jog, valamint a vállalkozás szabadsága tekintetében történő értékelése, amely az alapügy tárgyát képezi, s amely nem írja elő a madárinfluenza elleni védekezésre irányuló nemzeti intézkedéseknek az uniós joggal összhangban való elfogadása miatt elszenvedett károk teljes mértékű, az elmaradt hasznót is magában foglaló megtérítését.

A felperes - az Európai Unió Bíróságának ítéletére tett - észrevételében hangsúlyozta, annak alapján megállapítható, hogy a 92/40. és a 2005/94. irányelvek és az alperes által alkalmazott 44/2002. FVM rendelet szerint hozott korlátozó intézkedések nem felelnek meg az irányadó uniós eljárásoknak. Sérelmezte, hogy bár az elsőfokú bíróságnál befizette a szakértői díjelőleget, szakértő kirendelésére mégsem került sor. Továbbra is fenntartotta, hogy az alperes eljárása során jogszerűtlen és súlyos szakmai hiányosságokra utaló intézkedéseket hozott. Véleménye szerint az Európai Unió Bírósága ítéletének 1-16. oldalán kifejtettek ellentétesek korábbi állásfoglalásával, míg az 1-17. oldalon írtak lehetőséget biztosítanak arra, hogy az ítéletábra kötelezze az alperest a jogszerűtlen intézkedéseivel okozott károk teljes megtérítésére.

A fellebbezés **alaptalan.**

A per tárgya államigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése volt, melyre a Ptk. 349. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó Ptk. 349. § (1) bekezdése irányadó. Az ilyen kár megtérítését igénylő félnek azt kell - az általános szabályoknak megfelelően - bizonyítania, hogy az államigazgatási szerv jogellenes tevékenységével vagy mulasztásával okozati összefüggésben kára keletkezett, továbbá fennállnak a Ptk. 349. § (1) bekezdésében rögzített speciális, valamint a Ptk. 339. § (1) bekezdés szerinti általános feltételek is. Ahogyan arra az első fokon eljáró bíróság is helyesen rámutatott, általánosságban véve fontos leszögezni, hogy a jogalkalmazó szervek felelősségét csak kirívóan súlyos jogalkalmazási, jogértelmezési tévedés alapozza meg (eBDT 2008. 1817. számú eseti döntés), illetve általában nem lehet kártérítési felelősség jogalapja a jogszabály által megengedett mérlegelés eredményeként meghozott határozat. Utóbbi esetben csak akkor érvényesíthet a fél kártérítési igényt, ha a határozat felróható módon eszközölt, kirívóan okszerűtlen mérlegelés eredménye (KGD 1992. 2213. számú jogeset). Ugyancsak helytállóan rögzítette ítéletében az elsőfokú bíróság, hogy amennyiben a Ptk. 339. §-ában megfogalmazott általános, illetve a Ptk. 349. § (1) bekezdésében meghatározott speciális kártérítési feltételek bármelyike hiányzik, az alperes kártérítési felelőssége - jogalap hiányában - nem állapítható meg, ezért ilyen esetben szükségtelen a kárösszegezés bizonyítása, erre nézve szakértő kirendelése.

A Szegedi Ítéletábra Pf.III.20.379/2012/7/I. számú végzésével előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezett annak eldöntése érdekében, hogy az alperes intézkedései, illetve az annak alapját képező magyar jogszabályok az uniós jogot sértik-e vagy sem. Az Európai Unió Bíróságának - az előzetes döntéshozatali eljárás eredményeként meghozott - C-56/13. számú ítélete alapján egyértelművé vált, hogy az alperes jogelődjének nemzeti intézkedései - nevezetesen a védőkörzet

elrendelése és a baromfiak e körzeten való átszállításának a megtiltása - összhangban állt a Magyarországra nézve kötelező, irányadó 2006/105/EK határozatban foglaltakkal. Ahogyan arra a felperes fellebbezésében maga is helyesen rámutatott, e határozat már 2006. február 15-én hatályba lépett. A határozat 3. cikk (2) bekezdésének c) pontja megtiltja a baromfiaknak a védőkörzeten való átszállítását. Amint az az Európai Unió Bíróságának ítéletéből is következik, az idézett rendelkezés magában foglalja a pulykanevelő telepre való beszállítás tilalmát is (C-56/13. számú ítélet 42. pont). Erre utal egyébként az „átszállítás” szó jelentéstartalma is. Következésképp a baromfiaknak a védőkörzetbe történő beszállítására vonatkozó engedély alperes általi megtagadása összhangban áll a 2006/105/EK és 2006/115/EK határozatokkal. Nincs jelentősége tehát annak a körülménynek, miszerint a 92/40 és 2005/94 számú irányelvek a perbeli esetre nem alkalmazhatók, mivel az alperes nemzeti intézkedései teljes mértékben megfeleltek a - Magyarországra is kötelező érvényű - 2006. február 15. napján hatályba lépett 2006/105/EK határozatnak. Az alkalmazott intézkedés súlya arányban áll azzal a rendkívüli védekezést igénylő helyzettel, hogy a nagy patogenitású madárinfluenza a telep közvetlen közelében megjelent. Az ilyen helyzet felülírja a felperes szerződéses, illetőleg egyéb gazdasági érdekeit, ezért az alperesi jogelőd nem mulasztott, amikor ezek vizsgálatát mellőzte.

Helytállóan állapította meg ezért az elsőfokú bíróság, hogy az alperesi jogelőd közigazgatási eljárása során a jogutód alperes kártérítési felelősségét megalapozó súlyos jogszabálysértés, illetőleg kirívóan okszerűtlen mérlegelés nem történt, a kereset jogalapjában alaptalan.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében köteles megfizetni az alperes másodfokú eljárásban felmerült eljárási költségeit, amelyet a pertárgyértékhez igazodóan, valamint a kifejtett jogtanácsosi tevékenységgel arányosan állapított meg a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdései alapján, figyelembe véve az Európai Unió Bírósága előtt felmerült költségeket is.

Az eljárás tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán előzetesen le nem rótt eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 15. § (1) bekezdése alapján a pervesztes felperes köteles megfizetni az államnak külön felhívásra.

S z e g e d , 2015. március hó 20. napján

Dr. Kiss Gabriella sk.
a tanács elnöke

Dr. Bálint Attila sk.
előadó bíró

Dr. Bánfalvi-Bottyán Csilla sk.
táblabíró